

Begraafplaats Sint Jozef

Het jaar 1956 betekende, een nieuw hoofdstuk in de geschiedenis van Barbara. Op vrijdag 23 maart van dat jaar benoemde bisschop Huibers een nieuw kerkhofbestuur. Het nieuwe bestuur moest antwoord proberen te vinden op twee urgente kwesties: de deplorabele toestand waarin de kapel vanwege vele jaren achterstallig onderhoud zich bevond en het nijpende ruimtegebrek.

In het voorjaar van 1956 had het Bestuur van inspecteur H. Bottelier van de Centrale Bouwinspectie van het bisdom een verontrustend rapport ontvangen over de staat waarin de kapel verkeerde. De leien dakbedekking, de zinken goten, het glas-in-lood, het gestuukte plafond, het moest allemaal hersteld of geheel vernieuwd worden.

Een deugdelijke elektrische lichtinstallatie en een goede verwarming waren er niet. Het metselwerk vertoonde grote scheuren. Om de kapel, altijd al het zorgenkindje van het bestuur, weer op te lappen, waren, zo had Bottelier berekend, 40.000 gulden nodig.

Het andere probleem was die andere kapel op dat andere kerkhof. Want inmiddels was er het een en ander gebeurd. In 1954 had de gemeente Haarlem besloten aan de Vergierdeweg een nieuwe algemene begraafplaats in te richten. Omdat de gemeente op de hoogte was van het ruimtegebrek bij Barbara had men, mede uit het oogpunt om deze nieuwe begraafplaats zo rendabel mogelijk te maken het Bestuur van Barbara benaderd met het aanbod een 3 ½ hectare groot gedeelte van de nog aan te leggen begraafplaats te reserveren voor katholieken. Het Bestuur ging op dit aanbod in, zij het met enige tegenzin. Maar men moest wel, omdat inmiddels duidelijk was geworden, dat men op Barbara geen kant meer op kon.

Met de gemeente werd afgesproken dat de aanleg en de exploitatie van het katholieke gedeelte geheel tot last van de gemeente Haarlem zouden komen en dat de gemeente bovendien op het voor Barbara gereserveerde gedeelte op eigen kosten een kapel zou bouwen.

In 1955 tekende de Utrechtse architect ir. G.M. Leeuwenberg voor deze nieuwe kapel een ontwerp. Begin 1958, toen de inrichting van de nieuwe algemene begraafplaats bijna voltooid was, werd duidelijk dat de gemeente zijn belofte niet gestand kon doen. Haarlem had een bestedingsbeperking opgelegd gekregen, zodat het onmogelijk de 200.000 gulden, waarop de bouw van de kapel begroot was, vrij kon maken. Als noodoplossing bood de gemeente het Bestuur toen aan een houten bouwkeet op het kerkhof te plaatsen waar de dienstdoende priester zich kon omkleden. Een en ander betekende wel dat de eerst komende tijd geen absolute meer verricht kon worden en dat na aankomst van de begrafenisstoet de begrafenis direct moest plaatsvinden. Noodgedwongen moest het Bestuur zich bij deze situatie neerleggen.

De plechtige inzegening van de nieuwe R.K. begraafplaats, St. Jozef geheten, door deken Zijlstra op donderdag 31 juli 1958 verricht, vond dan ook met gemengde gevoelens plaats.

Kapel op de begraafplaats St. Jozef

De Nieuwe Haarlemse Courant besloot zijn artikel over de plechtige inzegening met zijn lezers erop te wijzen dat Sint Jozef bijzonder fraai gelegen was aan de Vergierdeweg en Slaperdijk, aan de rand van de stad met daarachter het wijde polderland voorwaar een echte dodenakker.

Katholiek Haarlem dacht over dit laatste duidelijk anders. Men vond het jammer en een gemis dat op Barbara niet meer begraven kon worden en dat het voortaan gesloten was, althans dat was wat men toen dacht. De Vergierdeweg was veel te ver weg en zonder kapel of een passende ontvangstruimte vond men het daar maar een kille bedoening.

De gevolgen lieten zich raden. In april 1960, er was nog steeds geen kapel, stuurde het Bestuur een boze brief aan gemeenteraadslid en fractievoorzitter van de KVP, de heer W. van Liempt. Sinds de opening, aldus de brief, waren 'slechts' driehonderd mensen op Sint Jozef begraven, veel minder dan verwacht. En waarom? Omdat de katholieken geen genoeg wisten te nemen met een:

'houten keetje, met twee vertrekjes: een wachtkamertje voor het publiek en een kleedkamertje voor de priester'.

In 1964 kwam aan deze onverkwikkelijke situatie gelukkig een einde. Op zaterdag 4 juli 1964 kon bisschop J.A.E. Dodewaard, het altaar consecreren in de nieuwe kapel. Na afloop celebreerde de bisschop een H.Mis voor de zielenrust van deken N.W. Zijlstra, die als eerste priester op Sint Jozef was begraven. Aan de nieuwe kapel kleefde echter één smetje. De middendeur die toegang tot de kapel gaf bleek te smal te zijn. Een foutje van de architect, zo moest het Bestuur toegeven aan de begrafenisondernemers. Want deze hadden zich over deze deur beklagd, omdat bij het in- en uitdragen van de overledene het er soms weinig spiritueel aan toging. Het Bestuur beloofde met de gemeente te zullen overleggen. Het was per slot van rekening hun Kapel.

Het strooiveld op begraafplaats St. Jozef.